

Vint anys de la Jornada de la Vida Consagrada

Dij, 2/02/2017 per Catalunya Religió

(Màxim Muñoz, president de la Unió de Religiosos de Catalunya) Ara fa 20 anys, el 1997, el sant Papa **Joan Pau II** escrivia a tota l'Església un missatge en el que invitava a celebrar el 2 de febrer la primera Jornada de la vida Consagrada. Segons les seves paraules, la intenció era d'"ajudar a tota l'Església a valorar cada vegada més el testimoni dels que han escollit seguir Crist de prop mitjançant la pràctica dels consells evangèlics i, al mateix temps... ser per a les persones consagrades una ocasió propícia per renovar els propòsits i revifar els sentiments que han d'inspirar la seva entrega al Senyor".

En celebrar-se el vintè aniversari és bo recordar els tres motius que van empènyer el Papa a instituir aquesta Jornada, i que ell expressava així:

-Primer motiu: "lloar més solemnement el Senyor i donar-li gràcies pel gran do de la vida consagrada que enriqueix i alegra la comunitat cristiana amb la multiplicat dels seus carismes i amb els edificants fruits de tantes vides consagrades totalment a la causa del Regne".

-Segon motiu: "promoure en tot el poble de Déu el coneixement i l'estima de la vida consagrada", ja que aquesta és de gran importància per a l'Església, cridada en cadascun dels seus membres a viure la mateixa tensió cap al Tot de Déu, seguint Crist amb la llum i amb la força de l'Esperit Sant". "En contemplar el do de la vida consagrada, l'Església contempla la seva íntima vocació de pertànyer només al seu Senyor, desitjosa de ser als seus ulls "sense taca ni arruga..., sinó santa i immaculada" (Ef 5,27).

-Tercer motiu: convidar les persones consagrades "a celebrar juntes i solemnement les meravelles que el Senyor ha realitzat en elles, per descobrir amb més límpida mirada de fe els raigs de la divina bellesa vessats per l'Esperit en el seu gènere de vida i per fer més viva la consciència de la seva insubstituïble missió en l'Església i en el món", "a tornar a les fonts de la seva vocació, a fer un balanç de la seva vida i a renovar el compromís de la seva consagració".

En el mateix missatge Joan Pau II explicava per què s'havia triat la festa de la Presentació per celebrar la Jornada de la Vida Consagrada: perquè en aquesta festa "es fa memòria de la presentació que Maria i Josep van fer de Jesús al temple "per oferir-lo al Senyor" (Lc 2, 22). Una escena evangèlica en què "es revela el misteri de Jesús, el consagrat del Pare, que ha vingut a aquest món per complir fidelment la seva voluntat (cf Hb 10, 5-7). Simeó l'indica com a "llum de les nacions" (Lc 2, 32) i preanuncia amb paraula profètica el suprem lliurament de Jesús al Pare i la seva victòria final (cf Lc 2, 32-35). La Presentació de Jesús al temple constitueix així una icona eloqüent de la donació total de la pròpia vida per part dels qui han estat cridats a reproduir en l'Església i en el món, mitjançant els consells evangèlics, "els trets característics de Jesús verge, pobre i obedient" (Vita

consecrata n. 1)”.

Continua el Papa dient “A la presentació de Crist s'associa Maria, que porta el Fill al Temple per oferir-lo al Pare. Així expressa molt bé la figura de l'Església que continua oferint els seus fills i filles al Pare celestial, associant-los a l'única oblació de Crist, causa i model de tota consagració en la Església”.

Després de 20 anys, continuem mantenint viva aquella feliç iniciativa del Papa Joan Pau II. La celebrem sota el lema “testimonis de joia i d'esperança”, que enllaça perfectament amb la invitació que en aquell primer missatge el Papa feia a les persones consagrades. Invitació a “testimoniar amb alegria als homes i les dones del nostre temps, en les diverses situacions, que el Senyor és l'Amor capaç de satisfer el cor de la persona humana”. I afegia “Existeix realment una gran necessitat que la vida consagrada es mostri cada vegada més “plena d'alegria i de l'Esperit Sant”, es llanci amb empenta pels camins de la missió, s'acrediti per la força del testimoni viscut, ja que “l'home contemporani escolta més a gust els testimonis que els mestres, o si escolta els mestres ho fa perquè són testimonis” (*Evangelii nuntiandi*, n. 41). En perfecta sintonia, el Papa **Francesc** ens invita contínuament a ser testimonis de la joia de l'Evangelí, perquè, com sol repetir sovint “on hi ha religiosos [consagrats] hi ha alegria”.

Preguem, doncs, el Senyor perquè tots els que entrin en contacte amb nosaltres i les nostres comunitats se sentin encoratjats a viure la vida amb més joia i esperança, les que provenen de Jesucrist i la seva Bona Notícia del Regne.